

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä tammikuuta 2009,

Ranskan toteuttamista hedelmä- ja vihannesalan kampanjasuunnitelmista (C 29/05 (ex NN 57/05))

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 203)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2009/402/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

25 päivänä heinäkuuta 2003 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä tietoja rahoitettujen toimien luonteesta sekä taulukoita, joissa esitettiin eri tuotannonaloille vuosina 1998–2002 myönnettyjen määrärahojen jakautuminen.

(5) Toimenpide kirjattiin ilmoittamattomien tukien rekisteriin numerolla NN 57/05.

(6) Komission päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽¹⁾. Komissio kehotti muita jäsenvaltioita ja asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään huomautuksensa kyseisistä tuista.

I. MENETTELY

(1) Saamansa kantelun johdosta komissio toimitti Ranskalle 31 päivänä heinäkuuta 2002 kirjeen pyytääkseen tietoja hedelmä- ja vihannesalan ilmoittamattomista kansallisista tuista, joita Ranska oli maksanut useita vuosia kampanjasuunnitelmiksi, strategiasuunnitelmiksi tai vuosittaisiksi suunnitelmiksi kutsuttujen järjestelyjen, jäljempänä 'kampanjasuunnitelmat', puitteissa.

(2) Asiasta järjestettiin Ranskan viranomaisten ja komission yksiköiden välinen kokous 21 päivänä lokakuuta 2002.

(3) Ranska toimitti 26 päivänä joulukuuta 2002 päivätyllä, 2 päivänä tammikuuta 2003 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä tietoja, joissa vahvistettiin, että kyseisiä tukia oli myönnetty vuoteen 2002 asti.

(4) Komissio pyysi 16 päivänä huhtikuuta 2003 päivätyllä kirjeellä Ranskaa toimittamaan täydellisen selvityksen kampanjasuunnitelmien mukaisesti myönnettyistä tuista, eriteltyinä toimenpiteen ja tuotannonalan mukaan, kuhunkin toimenpiteeseen tarkoitettun tuen määrä ja tukijärjestelmien tarkka kesto mukaan luettuina. Ranska pyysi 30 päivänä huhtikuuta 2003 päivätyllä kirjeellä lisäaikaa vastataksaan komission pyyntöön saada lisätietoja. Ranska toimitti 22 päivänä heinäkuuta 2003 päivätyllä,

(7) Ranska pyysi lisäaikaa vastauksensa toimittamiseen 5 päivänä elokuuta 2005 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 9 päivänä elokuuta 2005. Ranska toimitti huomautuksensa 4 päivänä lokakuuta 2005 päivätyllä ja 6 päivänä lokakuuta 2005 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä.

(8) Komissio vastaanotti 22 päivänä lokakuuta 2005 päivätyllä, 24 päivänä lokakuuta 2005 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä huomautuksia asianomaiselta kolmannelta osapuolelta, joka on hedelmä- ja vihannestuotannon alalla toimivien komiteoiden liitto (la Fédération des Comités Economiques Agricoles), jäljempänä 'FEDECOM'. Siihen ovat ryhtyneet maatalousalan talouskomiteat sekä hedelmä- ja vihannesalan erityisliitot. Nämä huomautukset välitettiin Ranskan viranomaisille 1 päivänä joulukuuta 2005 päivätyllä kirjeellä. Ranskan viranomaiset toimittivat vastauksensa 28 päivänä joulukuuta 2005 päivätyllä kirjeellä, jossa ne ilmoittivat hyväksyvänsä 26 päivänä joulukuuta 2002 ja 22 päivänä heinäkuuta 2003 päivättyjen kirjeiden toimittamisen FEDECOMille. Samassa yhteydessä Ranskan viranomaiset toimittivat aiemmin toimitettuja rahoitustaulukoita koskevan oikaisun. Mainitut kirjeet toimitettiin 18 päivänä tammikuuta 2006 päivätyllä kirjeellä FEDECOMille.

⁽¹⁾ EUVL C 233, 22.9.2005, s. 21.

II. KUVAS

- (9) Komissio sai nimettömän kantelun jälkeen haltuunsa useita asiakirjoja, joiden mukaan Ranska on myöntänyt valtiontukia hedelmä- ja vihannsalalla. Maatalousalan talouskomiteat olivat myöntäneet hedelmä-, vihannes- ja puutarhaviljelyalan kansallisen toimialakohtaisen viraston (l'Office National Interprofessionnel des Fruits, des Légumes et de l'Horticulture), jäljempänä 'ONIFLHOR', julkisia varoja tuottajille hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden tukitoimien toteuttamiseksi.

1. Hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden tukitoimet

1.1 Maatalousalan talouskomiteat – rahoituksen koostumus, tehtävä ja yksityiskohtaiset säännöt

- (10) Maatalousalan talouskomiteoihin ovat ryhmittyneet tietyn alan maataloustuottajien ryhmät. Ne on perustettu Ranskan lain ⁽¹⁾ nojalla, ja niitä koskevat maatiloja koskevan lainsäädännön (Code Rural) 552–1 §:n ja sitä seuraavien pykälien säännökset.
- (11) Maatalousalan talouskomiteoiden tehtävänä on laatia toimijoitaan koskevia yhteisiä sääntöjä tuotteiden tuotannon, kaupan pitämisen, hintojen ja markkinoille saattamisen yhdenmukaistamiseksi ⁽²⁾.
- (12) Vaikka kyseiset komiteat on perustettu yhtiömuotoisina ja ne kuuluvat yksityisoikeuden piiriin, niiden on oltava maatalousministeriön hyväksymiä ja viranomaiset valvovat tiiviisti niiden toimintaa. Erityisesti sen alueen maa-herra, johon komitea on sijoittautunut, osallistuu kaikkiin päätöksentekokokouksiin ja seuraa kaikkia käsittelyjä.
- (13) Toimintansa rahoittamiseksi talouskomiteat perivät tuot-tajaryhmiltä rekisteröintimaksun ja kaupan pidetyn tuo-tannon arvoon perustuvia maksuja ⁽³⁾. Maksut ovat osa-puolille pakollisia ainoastaan jäsenten ja komitean välisen sopimuksen perusteella (*sopimukseen perustuvat maksut*).
- (14) Lisäksi hyväksytyt maatalousalan talouskomiteat voivat laatia tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevia sääntöjä, jotka ne voivat laajentaa koskemaan kaikkia alueensa tuottajia, mikä edellyttää maatalousministeriön

tekemää päätöstä. Itsenäisiksi jääneet tuottajat velvoite-taan kyseisellä päätöksellä maksamaan komiteoille mak-suja, joita kutsutaan *sääntöjen soveltamisalan laajennusmak-suiksi*.

1.2 Kampanjasuunnitelmat

- (15) Kahdeksan maatalousalan talouskomiteaa (Rhône-Médi-terranée, Grand Sud-Ouest, Corse, Val de Loire, Nord, Nord-Est, Bretagne ja Normandie) on saanut useiden vuo-sien ajan julkisia varoja, joita on myöntänyt erityisesti ONIFLHOR ja joita on käytetty kampanjasuunnitelmiksi kutsuttujen tukijärjestelyjen rahoittamiseksi. Niihin on si-sältynyt Ranskassa korjattujen maataloustuotteiden mark-kinoimiseksi tarkoitettuja toimia sisämarkkinoilla ja yh-teisön ulkopuolisilla markkinoilla, erityisesti kriisiaikoina.
- (16) Kantelun tekijöiden mukaan kyseiset järjestelyt otettiin käyttöön ennen hedelmä- ja vihannsalan yhteisen mark-kinajärjestelyn vuonna 1996 tapahtunutta uudistusta. Ranska vakuutti, että 1 päivästä tammikuuta 2003 näi-den järjestelyiden puitteissa ei ole rahoitettu enää yhtään tointa.
- (17) Ranskan viranomaiset selvittivät 26 päivänä joulukuuta 2002 päivätyssä kirjeessään toimien tosiasiallisen luon-teen osalta, että toimilla oli tarkoitus estää tai kriisiai-koina lieventää liikatarjonnan tilapäisvaikutuksia suh-teessa tarjontaan kolmella tasolla: yhteisön ulkopuoliset markkinat, sisämarkkinat ja jalostus.
- (18) Yhteisön ulkopuolisilla markkinoilla tavoitteena oli säilyt-tää ranskalaisten tuotteiden markkinaosuudet sallimalla viejien asettautua strategisille markkinoille ja kilpailemalla hinnoilla.
- (19) Sisämarkkinoilla oli tarkoituksena, että rahoitettavien toi-mien avulla helpotetaan markkinoiden toimintaa joko edullisemmilla hinnoilla tai tuhoamalla osa yli jääneestä sadosta tai toimittamalla sitä jalostukseen. Ranskan viran-omaiset mainitsivat myös tuotteiden väliaikaiset varas-toimitukset markkinoiden täyttyessä, sekä tuen, jonka avulla jalostusyritykset voivat parantaa tuoretuotteiden markkinoita.

⁽¹⁾ Erityisesti 6.10.1982 annettu laki, sekä laki nro 2001–6, annettu 4.1.2001.

⁽²⁾ Laki nro 99–574, annettu 9.7.1999, 59 III ja IV § (Ranskan viralli-nen lehti, 10.7.1999).

⁽³⁾ Laki nro 90–879, annettu 28.9.1990, 4 § (Ranskan virallinen lehti, 30.9.1990).

- (20) Ranskan viranomaiset toimittivat 22 päivänä heinäkuuta 2003 päivätyllä kirjeellä taulukoita, joiden numerotiedoista käyvät ilmi seuraaviin toimenpiteisiin myönnetyn julkisen tuen määrät: jalostus, markkinoiden helpottaminen, laatu, sopimustenteko, yhteisön ulkopuoliset markkinat ja varastointi.
- (21) Komission käytössä olevista asiakirjoista ja tiedoista käy ilmi tarkempia, vaikkakin vain joihinkin tuotteisiin rajoituneita tietoja toimista, joita epäillään rahoitettaneen kampanjasuunnitelmien mukaisesti.
- (22) Esimerkiksi omenantuotannon osalta komissiolle huhtikuussa 2002 toimitetussa kirjeessä viitataan yhteisön ulkopuolisen viennin tukeen, jota on myönnetty menekkietuen nimikkeellä. Todellisuudessa toimenpide koostui ostajalle myönnetystä hinnanalennuksesta, jonka Ranskan viranomaiset maksoivat ostettua omenalaatikkoa kohden. Muiden asiakirjojen mukaan Rhone Méditerranée -alueen (BRM) hedelmä- ja vihannesalan talouskomitea rahoitti vuonna 2000 erilaisia toimia, jotka liittyivät tuotantokustannuksiin, myyntihintaan, jalostuspolitiikkaan, rakenteelliseen vientiin, viennin hyödyntämiseen, tuotantohuipun yhteydessä tapahtuvaan vientiin, kehittyviin markkinoihin ja sisämarkkinoiden hyödyntämiseen. Persikka- ja nektariinalalla tuet myönnettiin ilmeisesti tuotantomäärän perusteella.
- (23) Eräiden komission hallussa olevien asiakirjojen perusteella Ranskan viranomaiset olivat tietoisia siitä, että kyseiset toimet olivat epäilyttäviä yhteisön lainsäädännön kannalta. Ranskan viranomaiset itse luokittelivat kyseiset toimet pitkälti yhteisön vastaisiksi ja ilmoittivat, että tuottajat voivat joutua maksamaan takaisin aiheuttomasti maksetut määrät ⁽¹⁾. BRM:n kokouspöytäkirjassa muistutetaan myös strategiasuunnitelmien luottamuksellisuudesta ja siitä, että koska suunnitelmat ovat periaatteeltaan yhteisön sääntöjen vastaisia, on käytettävä harkintaa ⁽²⁾.
- (25) FEDECOM selvitti yksityiskohtaisesti kampanjasuunnitelmien rahoitusmekanismin sekä komiteoiden aseman. Ranska ei kiistänyt kyseisiä selvityksiä.
- (26) FEDECOMin mukaan sovellettavat toimenpiteet olivat yksinomaan ONIFLHORin laatimia, ja talouskomiteoiden oli sovellettava niitä. ONIFLHOR teki kunkin kampanjan yhteydessä ja kunkin kasvilajin osalta päätöksen toteuttavista toimenpiteistä, ja asianomainen kansallinen jaosto oli vastuussa toimenpiteiden toteuttamisesta. ONIFLHOR päätti myös kullekin suunnitelmalle myönnettävistä määristä sekä maksuista, jotka talouskomiteoiden oli maksettava.
- (27) Toimenpiteet rahoitettiin talouskomiteoiden hallinnomasta toimintarahastosta. Rahaston toiminta perustui samoihin periaatteisiin kuin hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽³⁾ 15 artiklassa säädettyihin yhteisön tukiin sovellettavat periaatteet siltä osin, että tuki rahoitettiin osittain julkisella tuella ja osittain jäsenenä olevien tuottajien (nk. *alakohtaiset osuudet*) rahoitusosuuksilla, jotka perustuivat kaupan pidettyjen hedelmien ja vihannesten määriin tai arvoon. Alakohtaiset osuudet eivät koostuneet sääntöjen laajentamista koskevista maksuista. Ne eivät näin ollen olleet asetuksen nojalla pakollisia.
- (28) Maatalousalan talouskomiteat hakivat alakohtaisia osuuksia ja ONIFLHOR maksoi ne julkisesta tuesta. Tuottajaorganisaatioilla oli kuitenkin mahdollisuus olla osallistumatta aloitteeseen. Alakohtaisten osuuksien maksamatta jättäminen oli sama kuin ONIFLHORin tuista kieltäytyminen. Tällöin julkinen tuki jäi talouskomitealle ja ONIFLHOR pyysi sen takaisinmaksua myöhemmin. Eräät tuottajaorganisaatiot, kuten Roussillon Méditerranée, Rambertfruits ja Vallée de l'Eyrieux, kieltäytyivät maksamasta alakohtaisia osuuksia, ja sen vuoksi niille ei myönnetty kampanjasuunnitelmien mukaisia tukia.

1.4 Tukien määrät

1.3 Rahoitusmekanismi

- (24) Ranskan viranomaiset selvittivät 26 päivänä joulukuuta 2002 päivätyssä kirjeessään, että asianomaiset alat rahoittavat kyseisiä toimia 30 tai 50 prosentilla ja että jäljelle jäävän osan rahoittavat viranomaiset.

⁽¹⁾ Hedelmä- ja vihannesalan 11.4.2001 pidetyn kokouksen pöytäkirja, maatalousministerin lausunto, liite 19.

⁽²⁾ Nimes'ssä 31.8.2000 pidetyn persikka-alan tuottajaorganisaation yleiskokouksen pöytäkirja, liite 20.

- (29) Jäljempänä olevassa taulukossa on yhteenvedo ONIFLHORin kampanjasuunnitelmien mukaisesti vuosina 1992–2002 maksamista määristä euroina ⁽⁴⁾. Määrät on eritelty vuosien ja toimien mukaan. Vuosien 1992 ja 1993 osalta taulukossa esitetään kuitenkin ainoastaan tuen kokonaismäärä. Ranska selvitti, että ONIFLHORin arkistojen perusteella ei ole enää mahdollista toimittaa tarkkaa erittelyä kyseisiltä kahdelta vuodelta.

⁽³⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1–28.

⁽⁴⁾ Taulukossa on otettu huomioon Ranskan viranomaisten 28 päivänä joulukuuta 2005 päivätyllä kirjeellä toimittama oikaisu.

(EUR)

	Jalostus	Markkinoiden helpottaminen	Laatu	Sopimustenteko	Yhteisön ulkopuoli- set markkinat	Varastointi	Yhteensä EUR
1992							29 081 983,81
1993							18 639 480,39
1994	3 476 338,03	7 476 623,78	7 344 395,76	141 027,37	7 681 356,49	370 770,47	26 490 511,90
1995	6 355 889,01	10 693 311,73	3 359 858,02	109 049,43	15 738 316,68	745 034,23	37 001 459,10
1996	6 806 740,88	16 777 570,17	5 808 577,08	297 302,41	16 024 793,42	467 681,24	46 182 665,21
1997	5 727 385,57	9 219 002,49	4 197 657,27	210 767,17	12 928 391,98	348 239,42	32 631 443,91
1998	5 108 432,83	10 714 426,52	3 225 588,91	235 250,96	8 060 847,76	221 905,32	27 566 452,29
1999	13 025 113,13	11 885 479,12	5 496 144,68	193 162,59	18 580 942,06	1 211 975,20	50 392 816,78
2000	9 472 914,30	8 748 331,16	5 601 928,08	648 258,44	11 496 657,37	787 112,53	36 755 201,88
2001	7 661 016,28	0	735 689,69	1 121 848,94	2 891 108,02	287 509,69	18 763 119,48
2002	6 568 162,59	0	3 686 121,77	37 869,61	3 623 285,33	783 323,81	14 698 762,81

2. Komission perustelut tutkintamenettelyn aloittamiselle

- (30) Komissio aloitti perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn tutkintamenettelyn, koska se epäili vakavasti tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille ja arvioi alustavasti, että tuet oli luokiteltava puhtaiksi toimintatuiksi. Lisäksi kyseiset toimenpiteet näyttivät häiritsevän vakavasti hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn mekanismeja.

- (36) Alakohtaisen osuuden maksaminen oli tuottajaorganisaatioille vapaaehtoista. Kyseinen periaate edellytti asianomaisten kansallisten jaostojen hyväksyntää, josta päätettiin demokraattisen menettelyn mukaisesti. Ei ollut olemassa mitään määräystä, jonka perusteella tuottajaorganisaatioiden olisi pitänyt olla yhteisön tuen saajia. Alakohtaisia osuuksia ei FEDECOMin mielestä näin ollen voida pitää valtion varoina, koska ne ovat luonteeltaan yksityisiä ja vapaaehtoisia.

III. KOLMANSIEN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

- (31) Kantelun tekijä ei ole toimittanut huomautuksia muodollisen tutkintamenettelyn mukaisesti.
- (32) FEDECOM toimitti asiakirjan, jossa kuvaillaan kyseisten komiteoiden kokoonpano ja rahoitusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä komiteoiden asema kampanjasuunnitelmissa.
- (33) Ranska ei ole kiistänyt kyseisiä selvityksiä.
- (34) FEDECOM esittää toimitettujen tietojen (jotka ovat 32 kohdassa tarkoitettua asiakirjan 1 ja 3 jaksossa) perusteella seuraavat seikat:
- (35) Maatalousalan talouskomiteat eivät olleet kampanjasuunnitelmien mukaisesti myönnettyjen määrien tuensaajia. Komiteat vastaanottivat varat ja jakoivat ne sitten tuensaajille (tuottajaorganisaatioille ja niiden kautta jäseninä oleville alan tuottajille).

- (37) FEDECOMin mukaan kampanjasuunnitelmien mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, koska valtion varoista tapahtuvan rahoituksen edellytys ei tässä tapauksessa täytynyt.

IV. RANSKAN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

- (38) Ranska esitti 4 päivänä lokakuuta 2005 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa komission päätöksestä aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely, joka koskee ilmoittamatonta tukea.
- (39) Ranska ei toimittanut täsmennyksiä siitä, mitä kampanjasuunnitelmien mukaisesti rahoitetut toimenpiteet tarkoittavat sisällään, eikä se myöskään kiistänyt komission alustavaa analyysia, joka koski kyseisten tukien soveltumattomuutta yhteismarkkinoille yhteisön lainsäädännön kannalta.

(40) Ranska ilmoitti kuitenkin kampanjasuunnitelmien rahoitukseen osoitettujen alakohtaisten maksuosuuksien osalta, että osuudet olivat asianomaisten alojen osuus kampanjasuunnitelmien mukaisesti rahoitetuista toimista eikä niihin sovellettu hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 2200/96 18 artiklassa säädettyä sääntöjen soveltamisalan laajentamista. Ranskan viranomaisten mukaan kyse oli vapaaehtoisista maksuosuuksista, jotka eivät olleet viranomaisten määräämiä ja jotka olivat vapaasti talouskomiteoiden käytettävissä. Osuudet eivät olleet mitenkään pakollisia. Ranska totesi, ettei kyseisiä osuuksia voida rinnastaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtion varoiksi.

(41) Ranska toimitti taulukon, jossa oli ONIFLHORIN talousarviosta vuosina 1994–2002 kampanjasuunnitelmiin otettujen määrärahojen määrät, eriteltyinä tuotannonalan ja toimenpiteen mukaan (ks. edellä). Määriin eivät sisältyneet alan maksamat alakohtaiset osuudet. Komissiolle toimitettiin 28 päivänä joulukuuta 2005 päivätyllä kirjellä vuotta 2002 koskeva taulukon oikaisu.

V. ARVIOINTI

(42) Komissio toteaa, että perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa (joista on tullut 87, 88 ja 89 artikla) sovellettiin hedelmien ja vihannesten tuotantoon ja kaupan pitämiseen hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä toukokuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 ⁽¹⁾ 31 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 2200/96 43 artiklan nojalla. Kyseisiä artikloja sovellettiin tukien myöntämishetkellä.

1. Onko kyseessä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki?

(43) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään – lukuun ottamatta mainitussa sopimuksessa määrättyjä poikkeuksia – että jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(44) Jotta toimenpide kuuluisi perustamissopimuksen 87 artiklan 1 artiklan soveltamisalaan, seuraavien neljän edelly-

tyksen on täyttyttävä: 1) toimenpide on rahoitettava valtion toimesta tai valtion varoista ja sen on oltava valtion toimenpide, 2) sen on koskettava valikoivasti tiettyjä yrityksiä tai tuotannonaloja, 3) siihen on sisällyttävä taloudellista etua tuensaajayrityksille ja 4) sillä on oltava vaikutusta yhteisön sisäiseen kauppaan ja sen on vääristettävä tai uhattava vääristää kilpailua.

(45) Ensinnäkin on todettava, että kampanjasuunnitelmien mukaisesti toteutetuille toimenpiteille myönnettiin tukea yksinoikeudella (valikoivasti) asianomaisten Ranskan departementtien hedelmä- ja vihannesalan tuottajille.

(46) Tuensaajien määrittämisessä on otettava huomioon tuen vaikutukset sen määrittämiseksi, ketkä ovat edunsaajia. Tuensaajia ovat ne, jotka ovat tosiasiallisesti hyötynneet ⁽²⁾ tuista ja joiden kilpailuasema on parantunut tuen myöntämisen jälkeen.

(47) Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kampanjasuunnitelmien mukaisesti toteutettujen toimien luonteesta seuraa (ks. tämän päätöksen kohta 17 ja sitä seuraavat kohdat), että ne oli tarkoitettu helpottamaan ranskalaisten tuotteiden menekkiä, jolloin tuottajat saivat myyntihinnan (tai myyntiin liittyvän korvauksen), joka oli korkeampi kuin tavaran hankkijan maksama todellinen hinta. Näyttää siis siltä, että tuottajat ovat kyseisten tukien lopullisia edunsaajia.

(48) FEDECOMin selvityksistä, joita Ranskan viranomaiset eivät kiistäneet, käy kuitenkin ilmi myös se, että kampanjasuunnitelmien mukaisesti käytetyt varat jaettiin ensin maatalousalan talouskomiteoiden toimesta kampanjasuunnitelma-aloitteeseen osallistuvien ja alakohtaiset osuudet maksaneiden tuottajaorganisaatioiden kesken, ja sen jälkeen tuottajaorganisaatiot siirsivät tuet tuottajille.

(49) Komissio katsoo kuitenkin, että tuottajaorganisaatioiden oikeudellinen muoto voi vaihdella maatiloja koskevan lain L 551–1 §:n nojalla. Oikeudellinen muoto voi vastata enemmän tai vähemmän tiiviitä liikesuhteita kyseisten organisaatioiden jäsenten välillä. Ei myöskään voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että joissakin poikkeustapauksissa tuottajaorganisaatio ei siirrä tuesta koituvaa etua jäsenilleen, jolloin lopullinen tuensaaja tällaisissa erittäin erityisissä tapauksissa on tuottajaorganisaatio.

⁽¹⁾ EYVL L 118, 20.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ Asia C-303/88, Italia v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä maaliskuuta 1991 (Kok. 1999, s. I-1433, 57 kohta).

- (50) Toiseksi kyseiset tuottajat ovat saaneet taloudellista etua erilaisten markkinatukitoimenpiteiden muodossa. Etu on parantanut niiden kilpailuasemaa. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valtiontuesta aiheutuva yrityksen kilpailuaseman parantuminen merkitsee yleensä kilpailun vääristymistä muihin sellaisiin yrityksiin nähden, jotka eivät saa samaa tukea ⁽¹⁾.
- (51) Kolmanneksi, tukien myöntämishetkellä hedelmä- ja vihanneksien kilpailu oli täysin avointa ja jäsenvaltioiden välinen kauppa oli tiivistä ⁽²⁾. Alalla voimassa oleva yhteinen markkinajärjestely on lisäksi osoitus yhteisön sisäisen kaupan merkittävyydestä hedelmä- ja vihanneksialalla ja myös halusta taata vääristymättömät kilpailuedellytykset yhteismarkkinoilla. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena oli muuttaa hintoja ja markkinoille saatettavien määriä, olivat näin ollen omiaan vaikuttamaan kauppaan ja vääristämään kilpailua. Yhteisön ulkopuolella käytävää kauppaa koskevien toimenpiteiden osalta yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ei ole poissuljettua, että tuki saattaa vääristää yhteisön sisäistä kilpailua parantamalla toimijoiden kilpailuasemaa, vaikka sitä myönnetään yhteisön ulkopuolelle vientiin meneville tuotteille, kun otetaan huomioon markkinoiden, joilla yhteisön tuottajat toimivat, keskinäinen riippuvuus ⁽³⁾.
- (52) Edellytykset, jotka koskevat vaikutuksia kauppaan ja kilpailun vääristymistä, täyttyvät siis täysimääräisinä. Neljänneksi, valtion varoista myönnettyä valtion rahoitusta koskevan edellytyksen osalta olisi tehtävä tarkka analyysi ja tutkittava muun muassa Ranskan valtion ja FEDECOMin väitteitä alakohtaisten osuuksien valtion varojen luonteisuudesta.
- (53) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan edun, joka voidaan luokitella valtiontueksi, on ensinnäkin oltava myönnetty välittömästi tai välillisesti valtion varoista ja toiseksi sen on oltava valtion toimenpide ⁽⁴⁾.
- (54) Komissio toteaa, että ONIFLHOR on julkisyhteisö. Sen vuoksi ONIFLHORin kampanjasuunnitelmille myöntämät varat ovat selkeästi valtion varoja. Suunnitelmien mukaisesti toteutetut toimenpiteet ovat lisäksi valtion toimenpiteitä, sillä ONIFLHOR vahvisti kunkin kampanjan osalta toteutettavat toimenpiteet, antoi toimenpiteet asianomaisen kansallisen jaoston toteutettaviksi ja päätti myönnettävät määrät sekä alalta perittävien maksujen määrän.
- (55) Komissio arvioi yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön ⁽⁵⁾ perusteella, ettei valtion toimenpiteen osittainen rahoittaminen asianomaisilta yrityksiltä perittävillä maksuilla poista sitä, että kyseessä on valtiontuki, koska toimenpide riippuu järjestelmää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja sen vaikutuksista. Kyseisten maksuosuuksien pakollisuudella tai vapaaehtoisuudella ei ole merkitystä kyseisen periaatteen soveltamisen kannalta. Sen vuoksi on hylättävä FEDECOMin väite, jonka mukaan kampanjasuunnitelmien mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät ole alan maksuosuuksien yksityisluonteisuudesta johtuen tukea.
- (56) Komissio voi näin ollen todeta, että kampanjasuunnitelmien mukaisesti toteutetut toimenpiteet rahoitettiin valtion toimesta tai valtion varoista ja että ne olivat valtion toimenpiteitä.
- (57) Komissio halusi kuitenkin varmistaa, ettei tuomioistuimen viimeaikaisen oikeuskäytännön soveltaminen käsiteltävänä olevaan tapaukseen sen valtion varojen osalta kyseenalaista tätä päättelyä. Sen vuoksi on palautettava mieleen lyhyesti tuomioistuimen tärkeimmät huomautukset asiassa Pearle ⁽⁶⁾. Tuomioistuin toteaa tuomiossaan, että jonkin toimialan kaikille yrityksille pakollisesta maksusta saatavia tuloja, jotka kerää julkinen välittävä elin, ei voida katsoa valtion varoiksi, jos kaikki seuraavat neljä edellytystä täyttyvät: a) asianomainen ala määrittelee pakollisilla maksuilla rahoitettavat toimet, b) rahoitus on sataprosenttisesti peräisin alan yrityksiltä, c) maksut on osoitettava toimenpiteen rahoittamiseen, eikä valtio voi puuttua varojen käytön määrittelyyn tai muuttamiseen, d) osapuolet, jotka maksavat kyseiset maksut, ovat myös toimenpiteen tuensajia.
- ⁽¹⁾ Asia 730/79, Philip Morris v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä syyskuuta 1980 (Kok. 1980, s. 2671, 11 ja 12 kohta).
- ⁽²⁾ Esimerkiksi vuonna 2000 yhteisön sisäinen vihanneksen kauppa oli 6 727 000 tonnia ja hedelmien 5 609 000 tonnia. Ranska on kautta aikojen ollut EU:n suurimpia hedelmien ja vihannesten tuottajia. Vuonna 2000 sen hedelmien tuotanto oli 3 681 000 tonnia ja vihanneksen tuotanto 7 989 000 tonnia.
- ⁽³⁾ Asia C-142/87, Belgia v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä maaliskuuta 1990, (Kok. 1987, s. 2589, 35 kohta), (Kok. 1987, s. 2589).
- ⁽⁴⁾ Asia C-303/88, Italia v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä maaliskuuta 1991 (Kok., s. I-1433, 11 kohta), asia C-482/99, Ranska v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 16 päivänä toukokuuta 2002 (Kok. 2002, s. I-4397, 24 kohta) sekä asia C-126/01, GEMO, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä marraskuuta 2003, (Kok. 2003, s. I-13769, 24 kohta).
- ⁽⁵⁾ Asia 78/76, Steinike & Weinlig, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 22 päivänä maaliskuuta 1977 (Kok. 1977, s. 595) ja asia 259/85, Ranska v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä marraskuuta 1987 (Kok. 1987, s. 4393, 23 kohta).
- ⁽⁶⁾ Asia C-345/02, Pearle e.a., yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 15.7.2004 (Kok. 2004, s. I-7139). Riidanalainen toimenpide oli optiikka-alan mainoskampanja, joka rahoitettiin kokonaan alan yrityksiltä perittävällä pakollisella maksulla. Maksun peri julkisoikeudellinen ammatillinen järjestö. Kerätyt maksut eivät missään vaiheessa olleet vapaasti järjestön käytettävissä.

- (58) Käsiteltävänä olevassa tapauksessa rahoitus ei ollut sata-prosenttisesti peräisin alan yrityksiltä perityistä maksuista. Pearle-asiaa koskevat perusteet eivät mitä ilmeisimmin täyty. On kuitenkin huomattava, että Pearle-asiaa koskevassa tuomiossa tuomioistuin antoi tuomionsa erilaisessa tilanteessa ja eri tarkoitusta varten. Tuomioistuin halusi erityisesti vahvistaa olosuhteet, joissa valtion asema kokonaan tuensaajana olevan alan rahoittaman toimenpiteen toteuttamisessa on niin vähäinen, ettei mainitun toimenpiteen katsota täyttävän perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita.
- (59) Käsiteltävänä olevassa tapauksessa valtion asema oli selkeästi keskeinen suunnitelmien kaikissa toteuttamisvaiheissa (toimenpiteiden valitsemisesta niiden osarahoittamiseen asti). Kyseistä kahta tilannetta (käsiteltävänä oleva asia ja Pearle-asia) on siis vaikea verrata keskenään.
- (60) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi antanut uudemman tuomion, joka koski Ranskan valtion asemaa eräässä toisessa maatalousalan tukijärjestelmässä ja jonka perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että alakohtaisesta maksusta saadut tulot olivat valtion varoja, muun muassa siksi, että niiden vaikutusten aikaansaamiseksi viranomaisen oli säädettävä laki⁽¹⁾.
- (61) Käsiteltävänä olevassa tapauksessa tuottajaorganisaatioiden oli valittava, osallistuvatko ne valtion aloitteeseen vai eivät. Jos ne päättivät olla osallistumatta, asianomaiset tuottajat saattoivat menettää ONIFLHORin kampanjasuunnitelmiin myöntämät varat. Uhka varojen menettämisestä oli voimakas kannustin osallistua aloitteeseen.
- (62) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio toteaa, että perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan neljän perusteen pohjalta tehdyn analyysin perusteella voidaan vahvistaa kiistatta, että kampanjasuunnitelmiin liittyvät toimenpiteet olivat luonteeltaan valtiontukea.

2. Tukien sääntöjenvastaisuus

- (63) Komissio toteaa, että Ranskan viranomaiset eivät ole antaneet sille perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti tietoja tarkasteltavina olevien tukien käyttöön ottamisesta. Sen vuoksi toimenpiteet ovat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽²⁾ 1 artiklan f alakohdassa tarkoitettuja sääntöjenvastaisia tukia.

- (64) On huomattava, että komission tutkinta koskee tässä tapauksessa ainoastaan 31 päivästä heinäkuuta 1992 nykyhetkeen ulottuvaa jaksoa asetuksen (EY) N:o 659/1999 15 artiklan nojalla. Kyseisen artiklan mukaan tukien takaisinperinnän vanhenemisaika on 10 vuotta. Jos komissio toteaa, että kyseessä olevat sääntöjenvastaiset tuet ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia, se ei voi määrätä tukien takaisinperintää vanhentuneelta ajanjaksolta. Vanhentumisaika voi keskeytyä minkä tahansa toimenpiteen vuoksi, jonka komissio toteuttaa sääntöjenvastaisen tuen osalta. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa vanhentumisaika keskeytyi komission 31 päivänä heinäkuuta 2002 Ranskalle toimittamalla kirjeellä. Sen vuoksi komissio ei ole ottanut huomioon 31 päivää heinäkuuta 1992 edeltävää ajanjaksoa.

3. Tukien soveltuvuus yhteismarkkinoille

- (65) Perustamissopimuksen 87 artiklassa myönnetään joitakin poikkeuksia sen yleisperiaatteen suhteen, ovatko valtiontuet perustamissopimuksen vastaisia.
- (66) Komissio katsoo ensinnäkin, etteivät Ranskan viranomaiset toimittaneet minkäänlaisia perusteita osoittaakseen, että tutkitut tuet olisivat yhteismarkkinoille soveltuvia.
- (67) Näin ollen on todettava, että eräitä perustamissopimuksessa määrättyjä poikkeuksia ei selvästikään voida soveltaa käsiteltävänä olevaan tapaukseen, etenkin 87 artiklan 2 kohdassa määrättyjä poikkeuksia, jotka koskevat erityisesti sosiaalisia tukia, luonnonmullistusten aiheuttaman vahingon korvaamiseksi tarkoitettuja tukia sekä Saksan yhdistymiseen liittyviä tukia. Sama pätee perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a, b ja d alakohdan poikkeuksiin, koska kyseessä olevia tukia ei ollut tarkoitettu taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma, Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen eikä kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen.
- (68) Ainoa mahdollisesti ajateltavissa oleva poikkeus on 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeus, jonka mukaan yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Mainitussa kohdassa tarkoitettua poikkeuksen myöntämiseksi tukien on oltava valtiontukiin sovellettavien yhteisön sääntöjen mukaisia.

⁽¹⁾ Asia T-136/05, *Salvat Père & Fils* e.a. v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20.9.2007 (Kok. s. II-4063).

⁽²⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

3.1 Sääntöjenvastaisiin tukiin sovellettavien suuntaviivojen määrittely

- (69) Valtiontuen sääntöjenvastaisuuden arvioinnissa sovellettavien sääntöjen määräytymisestä annetun komission ilmoituksen ⁽¹⁾ mukaan asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan f kohdassa tarkoitettu sääntöjenvastainen tuki on tutkittava tuen myöntämishetkellä voimassa olevien sääntöjen ja suuntaviivojen mukaisesti.
- (70) Näin ollen 1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2002 (päivä, jona tuet lakkautettiin) välisenä aikana myönnettyjä tukia on tutkittava maatalousalan valtiontukea koskeissa suuntaviivoissa ⁽²⁾ esitettyjen sääntöjen perusteella. Ennen kyseistä päivämäärää myönnettyä tukea olisi sen sijaan arvioitava ennen 1 päivää tammikuuta 2000 sovellettujen säännösten ja käytännön mukaisesti.

3.2 Tukien soveltumattomuus yhteismarkkinoille

- (71) Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan kampanjasuunnitelmat sisälsivät toimenpiteitä, joiden tarkoituksena oli helpottaa ranskalaisten tuotteiden yltärintonasta yhteisön markkinoilla aiheutuneita kriisejä erityisesti tukemalla myyntihintoja, varastointia tai sadon osittaista tuhoamista sekä tarjoamalla tuoretuotteiden jalostamista koskevia taloudellisia kannustimia. Euroopan unionin ulkopuolisilla markkinoilla vientituilla oli tarkoitus edistää ranskalaisten ylijäämätuotteiden menekkiä, ja tuet saattoivat parantaa toimijoiden kilpailuasemaa. Kyseisiä tukia myönnettiin ilmeisesti hinnan ja tuotetun määrän perusteella.
- (72) Tuista ei ole määrätty sen enempää edellä mainituissa suuntaviivoissa kuin muissa kyseistä alaa koskevista yhteisön säännöissä. Ne ovat selkeästi toimentukea, jonka tarkoituksena oli helpottaa ranskalaisten tuotteiden menekkiä vaikuttamalla myyntihintaan tai markkinoilla tarjottaviin määriin. Tällaiset interventiot ovat tiukasti kiellettyjä valtiotukia koskevassa yhteisön lainsäädännössä.
- (73) Näin ollen olisi muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioiden mukaisesti toimintatuet, toisin sanoen tuet, joilla pyritään vähentämään yrityksille niiden tavanomaisesta toiminnasta aiheutuneita kustannuksia, vääristävät periaatteessa kilpailua, jos ne eivät toisaalta edistä minkään taloudenalan kehitystä ja niistä koituu tuensaajilla keino- tekoista etua, joka vääristää pysyvällä tavalla kilpailua ja vaikuttaa kauppaan yhteisen edun vastaisella tavalla ⁽³⁾.

- (74) Euroopan unionin maatalousmarkkinoita säännellään laajasti erityisesti yhteisillä markkinajärjestelyillä. Yhteisten markkinajärjestelyjen tehtävänä on muun muassa taata vilpitiön kilpailu asianomaisen alan toimijoiden välillä Euroopan unionissa. Ranskan käyttöön ottamat ja rahoittamat markkinatukitoimenpiteet, jotka perustuvat hintoihin ja tuotettuihin määriin, ovat vastoin hedelmä- ja vihannealan yhteisen markkinajärjestelyn päämääriä, ja ne ovat omiaan häiritsemään vakavasti markkinoiden toimintaa. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa asianomainen yhteinen markkinajärjestely on hedelmä- ja vihannealan yhteinen markkinajärjestely, joka perustui vuosina 1992–2002 hedelmien osalta asetukseen (ETY) N:o 1035/72 ja vihannesten osalta asetukseen (EY) N:o 2200/96.

- (75) Näin ollen, kuten yhteisöjen tuomioistuin on useaan otteeseen korostanut ⁽⁴⁾, jäsenvaltion puuttuminen markkinamekanismeihin, lukuun ottamatta niitä, joista on erikseen säädetty yhteisön lainsäädännössä, saattaa häiritä yhteisten markkinajärjestelyjen toimintaa ja aiheuttaa perusteetonta etua tietyille taloudellisille ryhmille yhteisössä. Tuomioistuin on erityisesti viimeaikaisessa oikeuskäytännössään ⁽⁵⁾ muistuttanut jälleen, että jäsenvaltiot eivät voi enää toimia aloilla, joita koskee yhteinen markkinajärjestely, varsinkaan jos järjestely perustuu yhteiseen hintajärjestelmään, antamalla yksipuolisesti kansallisia säännöksiä, jotka vaikuttavat yhteisellä markkinajärjestelyllä säänneltyyn hinnanmuodostusmekanismiin samassa tuotantovaiheessa.

- (76) On huomattava, että käsiteltävänä olevan tapauksen kaltaiset kansalliset hintatukimekanismit vaarantavat yhteisen hintajärjestelmän ja yleisemmällä tasolla yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevien yhteisön asetuksilla luotujen mekanismien tarkoituksen, vaikka niillä pyritäisiin helpottamaan jäsenvaltion tuotteiden menekkiä yhteisön ulkopuolisilla markkinoilla. Kyseiset asetukset koskevat myös yhteisön tuotteiden menekkiä yhteisön ulkopuolisilla markkinoilla, ja ne harmonisoivat kilpailunedellytyksiä yhteisön tuottajien välillä.

- (77) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella komissio katsoo, että kuvailtuihin tukitoimenpiteisiin ei voida soveltaa perustamissopimuksessa määrättyjä poikkeuksia, koska ne vääristävät kilpailua eivätkä ole yhteisen edun kannalta perusteltuja.

⁽¹⁾ EYVL C 119, 22.5.2002, s. 22.

⁽²⁾ EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽³⁾ Asia T-459/93, Siemens v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 8 päivänä kesäkuuta 1995 (Kok. II-1675, 48 ja 77 kohta).

⁽⁴⁾ Ks. esim. asia 83/78, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 29 päivänä marraskuuta 1978, Redmond (nk. Pigs Marketing Board -tuomio), (Kok. 1978, s. 2347, 60 kohta).

⁽⁵⁾ Asia C-283/03, Kuipers, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 26 päivänä toukokuuta 2005 (Kok. 2005, s. I-3761, 42, 49 ja 53 kohta).

VI. PÄÄTELMÄ

- (78) Valtiontuet, jotka Ranska on täytäntöönpannut ranskalaisia hedelmä- ja vihannestuottajia koskevana kampanjasuunnitelmina vuosina 1992–2002, eivät sovellu yhteismarkkinoille.
- (79) Komissio pahoittelee, että Ranska on pannut kyseessä olevat tuet täytäntöön perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti.
- (80) Jos sääntöjenvastaiset tuet eivät sovellu yhteismarkkinoille, asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdassa säädetään komission päätöksestä, jonka mukaan kyseessä olevan jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tuensaajalle myönnetyn tuen takaisinperimiseksi. Takaisinperintä on välttämätöntä, jotta aiemmin vallinnut tilanne voidaan palauttaa ennalleen poistamalla kaikki taloudelliset edut, joista sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen edunsaajat olivat aiheuttomasti hyötynneet tuen myöntämispäivästä alkaen.

VII. TAKAISINPERINTÄMENETTELY

- (81) Kuten 64 kohdassa mainitaan, asetuksen (EY) N:o 659/1999 15 artiklassa säädetään, että komission valtuudet perii tuki takaisin rajataan kymmeneen vuoteen. Vanhentumisaika alkaa päivästä, jona sääntöjenvastainen tuki on myönnetty tuensaajalle joko yksittäisenä tukena tai tukiohjelman kuuluvana tukena. Sääntöjenvastaista tukea koskevat komission toimet tai jäsenvaltion komission pyynnöstä toteuttamat sääntöjenvastaista tukea koskevat toimet keskeyttävät vanhentumisaajan, ja määräaika alkaa uudelleen jokaisesta keskeyttämisestä. Koska komissio toteutti ensimmäisen toimen 31 päivänä heinäkuuta 2002, komissio ei voi käsiteltävänä olevassa tapauksessa periä takaisin ennen 31 päivää heinäkuuta 1992 myönnettyä tukea.
- (82) Yhteismarkkinoille soveltumattomiksi katsottujen tukien takaisinperintään sovellettava korkotasoa ja kyseistä korkotasoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt täsmennetään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 271/2008⁽²⁾, V luvussa.
- (83) Tuet on maksettava takaisin viipymättä Ranskan lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä noudattaen, jos niissä mahdollistetaan tämän päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano.

- (84) Tuki on perittävä takaisin tuensaajilta. Kuten edellä on mainittu, lopulliset tuensaajat ovat periaatteessa kampanjasuunnitelmiin osallistuneiden ammatillisten järjestöjen tuottajajäseniä. Poikkeustapauksissa on kuitenkin mahdollista, että tuottajaorganisaatio ei ole siirtänyt tuesta koituvaa etua tuottajajäsenille. Tuki on sen vuoksi perittävä takaisin tuottajilta, paitsi jos jäsenvaltio voi osoittaa, ettei tuottajaorganisaatio siirtänyt tukea niille, jolloin tuki peritään takaisin tuottajaorganisaatiolta.
- (85) Oikeuskäytännön perusteella komission ei tarvitse tuen määrän osalta määritellä tarkkaan takaisin perittävän tuen määrää⁽³⁾. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kampanjasuunnitelmien mukaisesti toteutettujen toimien luonteesta seuraa (ks. erityisesti tämän päätöksen kohta 17 ja sitä seuraavat kohdat), että niiden avulla tuottajat saivat myyntihinnan (tai myyntiin liittyvän korvauksen), joka oli korkeampi kuin tavarankantajan maksama todellinen hinta. Takaisinperittävä määrä on näin ollen kyseisten kahden määrän välinen erotus. Kun kyse on sadon osittaiseen tuhoamiseen myönnettävistä tuista, takaisinperittävä määrä on kyseisestä tuhoamisesta maksettu määrä. Joissakin tapauksissa, erityisesti kun kyse on tuotteiden väliaikaisista varastointitoimista, toteutetut toimet ovat voineet koostua tuensaajien vapauttamisesta kustannuksista, jotka olisivat tavanomaisesti kuuluneet heidän maksettavikseen (erityisesti varastointikustannukset). Tuen määrä vastaa siis kustannuksia, joista tuensaajat oli vapautettu.
- (86) Ranskan on yhteisön velvoitteidensa mukaisesti perittävä takaisin kyseiset tuet. Jos Ranskalla on ennakoimattomia vaikeuksia takaisinperinnässä, se voi saattaa ongelmat komission arvioitaviksi. Tällöin komission ja jäsenvaltion on erityisesti EY:n perustamissopimuksen 10 artiklassa määrätyn lojalien yhteistyön velvoitteen mukaisesti toimittava vilpittömässä yhteistyössä ongelmien ratkaisemiseksi ja noudatettava kaikkia EY:n perustamissopimuksen määräyksiä, erityisesti tukiin liittyviä määräyksiä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuet, jotka Ranska on perustamissopimuksen 83 artiklan 3 kohdan sääntöjen vastaisesti täytäntöönpannut ranskalaisia hedelmä- ja vihannestuottajia koskevana kampanjasuunnitelmina vuosina 1992–2002, eivät sovellu yhteismarkkinoille.

⁽¹⁾ EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 82, 25.3.2008, s. 1.

⁽³⁾ Asia C-441/06, Ranska v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 27 päivänä lokakuuta 2007 (ei vielä julkaistu oikeustapauskoelmassa, 29 kohta).

2 artikla

1. Ranskan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitettujen yhteismarkkinoille soveltumattomien tukien perimiseksi takaisin tuensaajilta.
2. Takaisinperittäviin tukiin sisällytetään korko alkaen siitä, kun tuki asetettiin tuensaajien käyttöön, tuen todelliseen takaisinperintään asti.
3. Koroille lasketaan korkoa asetuksen (EY) N:o 794/2004 V luvussa vahvistettujen säännösten mukaisesti.
4. Tuki on maksettava takaisin viipymättä kansallisen oikeuden mukaisia menettelyjä noudattaen, jos niissä mahdollistetaan tämän päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu tuki on perittävä takaisin välittömästi ja tehokkaasti.
2. Ranskan on varmistettava, että tämä päätös pannaan täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

4 artikla

1. Ranskan on toimitettava kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta komissiolle seuraavat tiedot:
 - a) luettelo tuensaajista, jotka ovat saaneet tukea 1 artiklassa tarkoitettun tukiohjelman nojalla ja kunkin tuensaajan tukiohjelman nojalla saaman tuen kokonaismäärä;

- b) tuensaajilta takaisinperittävän tuen kokonaismäärä (tuki ja takaisinperintään sovellettava korko);
- c) tarkka kuvaus toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi;
- d) asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaajat on määrätty maksamaan tuki takaisin.

2. Ranskan on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä siihen saakka, kunnes 1 artiklassa tarkoitettun tuen takaisinperintä on saatettu loppuun.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun kahden kuukauden määräajan päätyttyä Ranskan on esitettävä komission pyynnöstä selostus tämän päätöksen noudattamiseksi jo toteutetuista tai suunnitelluista toimenpiteistä. Selostuksessa on annettava myös yksityiskohtaiset tiedot tuensaajilta jo perityistä tukimääristä ja koroista.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 2009.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen